

Uitarea căderii

Blacks

Am să te uit în fiecă secundă
știind că, altfel, n-aș putea trăi!
Voi aștepta timid o nouă rundă
când ploaia de splendoare va lovi.

Mă voi fixa adânc în întuneric
prinzând singurătatea în vâlc,
să o fixez prin negrul ezoteric
de un totem bogat în nenoroc.

În beznă celui gând fără trăire,
Voi construi un rug din amintiri!
Tăcerea îmi va fi doar mărginire
la sufletul bogat în răzvrătiri.

Când flacăra va ridica din pleoape
și va zbura tinzând spre infinit,
Voi fi în sala cu luminoscoape
ca să privesc la propriul băjenit.

Pe unde-am fost în propria cădere
neîndrăznind ca să privesc în sus,
Și am dosit în propria avere
doar pașii ce m-au dus spre un apus?

Ce umbră se arată pe perete!
E-un labirint al focului semet,
iar proiectarea de autoportrete
se-ascunde în culoare și-n dispreț.

Când voi cădea în propria cenușă
Voi aștepta o pală de mister
ce-mi va deschide-a regisirii ușă
pe care voi intra prin adulter.

Învolburat îmi voi trăda căderea
și voi porni prin vrejul de vârtej!
Spirala vieții îmi va da puterea
că nu voi fi la capăt, doar gătej.

Voi fi copacul fără mărginire
având pe ramuri stele în cununi
ce-or lumina ca semn de primenire

POEZII ONLINE

că am urcat internele genuni.